

Κυρίες και κύριοι, Αγρότες και Αγρότισσες της Σαντορίνης.

Πριν από τη σημερινή μου αυτή ομιλία είχα δύο διλήματα, το πρώτο δίλλημα ήταν εάν θα πρέπει να χρησιμοποιήσω έναν τυπικό, ευχάριστο και σύμφωνα με το πρωτόκολλο λόγο, όπως άλλωστε συνηθίζεται στις πρώτες μέρες κάθε νέου έτους, ή αν θα πρέπει να μιλήσω με αλήθειες ως Έλληνας προς Έλληνες και να μοιραστώ και εγώ μαζί σας τις σκέψεις μου, και τις απόψεις μου, για τις δύσκολες ώρες και μέρες που περνάει η Πατρίδα μας.

Το δεύτερο δίλλημα μου ήταν ποιά ευχή θα μπορούσε να είναι η πιο χρήσιμη για το ξεκίνημα του καινούριου αυτού χρόνου. Συνηθίζαμε να ευχόμαστε Καλή Χρονιά, Καλή Υγεία, Καλή Πρόοδο, όμως φαίνεται ότι όλες αυτές οι ευχές δεν έχουν πια κανένα νόημα, μιας και οι μισοί Έλληνες έχοντας περάσει το κατώφλι της ανεργίας δεν μπορούν πια να έχουν ούτε καλή χρονιά, ούτε καλή υγεία, ούτε φυσικά καλή πρόοδο και παιδεία, αγαθά που παρέχονταν δωρεάν και σήμερα οι Έλληνες πρέπει να πληρώνουν ακριβά. Φαίνεται πια πως η καλύτερη ευχή είναι "Καλή Δουλειά".

Φίλες και Φίλοι για να φθάσουμε στο σημερινό χάλι, σε αυτό το σημείο της έσχατης κοινωνικής και οικονομικής εξαθλίωσης, προηγήθηκε συστηματική δουλειά, βήμα προς βήμα, από ένα σάπιο πολιτικό σύστημα, από ανθρώπους αμαθείς και ανιστόρητους, που γκρέμισαν κάθε αξία και κάθε ιδανικό από την Ελληνική κοινωνία, με δέλεαρ τον λαϊκισμό και την επίπλαστη ευμάρεια, με δανεικά και αγύριστα.

Το πρώτο βήμα για την καταστροφή της χώρας έγινε με το κτύπημα στην ελληνική γλώσσα, στην μουσική, στην ποίηση, στον Ελληνικό πολιτισμό, αντικαθιστώντας τα με τα σκουπίδια της ντόπιας και της διεθνούς υποκουλτούρας.

Το δεύτερο βήμα για την καταστροφή της χώρας μας έγινε με την προσπάθεια να διαγράψουμε την ιστορική και πολιτιστική μας κληρονομιά, με την προσπάθεια να ξεχάσουμε την εθνική μας ταυτότητα ακόμη και να ξεχάσουμε και την ελληνική μας γλώσσα. Δεν είναι καθόλου τυχαία η διαστρέβλωση της Ιστορίας μας, τόσο στα σχολικά βιβλία που διδάσκονται τα παιδιά μας, όσο και στις εκπομπές των καθοδηγούμενων μέσων ενημέρωσης.

Μετά το κτύπημα του Πολιτισμού μας, της Ιστορίας μας, των Εθνικών μας δικαιωμάτων και της Εθνικής μας ασφάλειας, ακολούθησε το **τρίτο βήμα** για την καταστροφή αυτής της χώρας, που σκόπευε στην συντριβή του κοινωνικού ιστού και στη μετατροπή της χώρας μας σε χώρα ανέργων και εξαθλιωμένων, σε μια κοινωνία ανίκανη να προβάλλει την παραμικρή αντίσταση στην εισβολή των ξένων αρπακτικών, που στόχο έχουν να λεηλατήσουν τον πλούτο της χώρας μας. Και όπως φαίνεται από την λεηλασία αυτή δυστυχώς δεν έχουν εξαιρεθεί ούτε τα μνημεία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Φίλες και Φίλοι,

Ραγιάδες πολιτικοί μας επέβαλαν το Πρώτο Μνημόνιο και με την απειλή της διακοπής των δόσεων και της οικονομικής ασφυξίας, μας το παρουσίασαν ως Λυτρωτή. Οι ίδιοι οι ραγιάδες βάφτισαν:

Την Τρόικα ως Ελευθερία
Την ύφεση ως Ανάπτυξη
Την απόγνωση ως Ευτυχία
Την φτώχεια ως Πλούτο
Την Ανεργία ως Κοινωνική επιτυχία και
Την Υποδούλωση ως Απελευθέρωση.

Μας υποθήκευσαν όλον τον εθνικό, χερσαίο, ορυκτό, υποθαλάσσιο, τουριστικό πλούτο, ακόμη και τα μνημεία μας.

Στη συνέχεια μας επέβαλαν και το δεύτερο Μνημόνιο, για τη συρρίκνωση τάχα του σπάταλου κράτους. Του Κράτους που αυτοί οι ανήθικοι έκτισαν στα θεμέλια της πελατειακής σχέσης, της ρεμούλας, της αρπαχτής και των άπληστων τραπεζιτών. Φρόντισαν μάλιστα να διαπομπεύσουν και να κατασυκοφαντήσουν ως τεμπέληδες και κλέφτες συλλήβδην όλους τους δημόσιους υπάλληλους, φορτώνοντας σε κάθε καθαρό και τίμιο δημόσιο λειτουργό, όλες τις αμαρτίες των "ημέτερων" που οι ίδιοι διόρισαν και βόλεψαν και λήστεψαν από κοινού, ώστε το κράτος να έχει άλλοθι και να δραπετεύσει από κάθε κοινωνικό λειτούργημα και υποχρέωσή του.

Κυρίες και Κύριοι σήμερα κάθε μέρα που περνάει χάνουμε τη γλώσσα μας (το διαπιστώσετε βλέποντας τηλεόραση), χάνουμε την Ιστορία μας, χάνουμε τον Πολιτισμό μας, κομματιάζεται ο κοινωνικός και οικονομικός ιστός της χώρας μας. Και είναι Τραγική Ειρωνεία ότι οι άνθρωποι που είναι υπεύθυνοι για αυτήν την καταστροφή, είναι οι ίδιοι άνθρωποι που αλλάζοντας προσωπείο, μεταμορφώνονται στους σωτήρες του Ελληνικού Λαού.

Τη μεταμφίεση αυτή τη βλέπουμε παντού, ακόμη και εδώ στις μικρές μας κοινωνίες, όπου όλοι εκείνοι που στήριξαν το σάπιο και βρώμικο πολιτικό σύστημα, όλοι εκείνοι που διοίκησαν σε βάρος του λαού και του τόπου, επιστρέφουν μεταμφιεσμένοι σε σωτήρες και σε αθώες περισσότερες, εξαγνισμένοι από την ένταξή τους σε νέα πολιτικά κόμματα, για να τάξουν δουλειές, νοσοκομεία, σχολεία και όλα αυτά που εκείνοι οι ίδιοι μας στέρησαν.

Μάλιστα όλοι αυτοί που παλαιότερα υπό την αλαζονεία της εξουσίας καταγγέλοντο και εμηνούντο μεταξύ τους, έρχονται σήμερα αγκαλιασμένοι στη λογική του

ατομικού συμφέροντος και της άρρωστης φιλοδοξίας τους, τάχα μου για να μας σώσουν, με μοναδικό σκοπό όμως για να κτυπήσουν κάθε ηθικό και τίμιο πρόσωπο που αντιστέκεται στο βούρκο της διαφθοράς και της απάτης. Ακούμε μάλιστα να εξαπολύουν χαρακτηρισμούς για άδεια πουκάμισα, από αυτούς που δεν αξίζουν ούτε έναν κάλπικο παρά.

Φίλες και Φίλοι,

Υπάρχει Φώς. Και υπάρχει φώς όπου υπάρχει Αρετή και Τόλμη, όπου υπάρχει Εντιμότητα, Ειλικρίνεια και Ανιδιοτέλεια. Υπάρχει φως όπου είναι ζωντανές οι Αξίες οι Αρχές και τα Ιδανικά. Υπάρχει φως όπου οι ηγέτες διοικούν με την Αρετή και όχι με την απειλή του φόβου και των δικαστηρίων.

Με αυτό το Φώς πορευόμαστε εδώ στο δικό μας σπίτι, εδώ στη δική μας Ένωση, εδώ που με σκληρή δουλειά και σε συνθήκες εξοντωτικής κρίσης, έχουμε καταφέρει να γίνουμε παράδειγμα προς μίμηση πορευόμενοι το δρόμο της ανάπτυξης και τον δρόμο του κοινού καλού.

Φίλες και Φίλοι σήμερα που μας κυβερνούν οι αμαθείς και οι ανιστόρητοι, σήμερα που γκρεμίστηκαν οι Αρχές, οι Αξίες και τα Ιδανικά, σήμερα που οι πεινασμένοι και οι άστεγοι συνάνθρωποί μας πληθαίνουν γύρω μας. Νοιώθουμε περισσότερο από ποτέ την ανάγκη για την λειτουργία θεσμών και προτύπων όπως η οικογένεια, η πατρίδα, η παιδεία και η εκκλησία, νοιώθουμε περισσότερο από ποτέ την ανάγκη για εξεύρεση επιφανών και άξιων και φωτισμένων Ηγετών.

Στο ξεκίνημα λοιπόν της νέας χρονιάς, και διαπιστώνοντας ότι η Εκκλησία μας αποτελεί ίσως τον μόνο θεσμό που στέκεται στο πλάι του δύστυχου και ταλαιπωρημένου λαού μας, σε αυτές τις δύσκολες στιγμές, εμείς οι αγρότες της Σαντορίνης, επιλέξαμε τον άνθρωπο που αγαπήσαμε ως Πατέρα, τον άνθρωπο που μας αγάπησε, ως τον Θεό του, επιλέξαμε τον Ηγέτη που με τον ασκητικό του βίο δείχνει τον δρόμο της Απλότητας της Αρετής και της Ταπεινότητας σε αυτούς που ασκούν εξουσία. Σε αυτόν τον άνθρωπο επιλέξαμε να του προσφέρουμε συμβολικά αυτήν την Ποιμαντορική Ράβδο, ευχόμενοι το παράδειγμα του να ακολουθήσουν όλοι αυτοί που θα αναλάβουν τις τύχες αυτής της δύστυχης και ταλαιπωρης χώρας.